

Arrest

nr. 321 710 van 17 februari 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BUYSSE
Provinciesteenweg 537/1
2530 BOECHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 december 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 november 2023 tot weigering verlenging tijdelijk verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 6 februari 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster heeft een aanvraag ingediend voor de verlenging van haar tijdelijke verblijfsmachtiging – die geldig was tot 16 november 2022 – met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 21 november 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij de verlenging van haar tijdelijke verblijfsmachtiging wordt geweigerd, aan verzoekster ter kennis gebracht op 30 november 2023.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“A. (...), M. (...) A. (...) K. (...)
Geboren op (...) 1996 te Irak
Nationaliteit: Irak
Verblijvende te : (...)

Weigering verlenging tijdelijk verblijf

Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 16.11.2022 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 September 2006, kan niet verder verlengd worden.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene sinds 01.02.2018 tot op heden steun van het OCMW ontvangt onder de vorm van een leefloon. De verblijfstitel van betrokkene werd om deze reden steeds half jaarlijks verlengd om zo betrokkene de kans te geven bij de volgende aanvragen verlenging aan alle gestelde voorwaarden te voldoen.

In onze instructies van 13.07.2022 werd betrokkene er duidelijk op attent gemaakt dat haar verblijf kon geweigerd worden indien zij nog steeds steun genoot van het OCMW. Op onze instructies werd de volgende zin opgenomen: "De aanvraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf van betrokkene kan geweigerd worden indien zij niet voldoet aan alle voorwaarden hieronder bepaald. D.w.z. indien zij nog steeds steun geniet van het OCMW, de kans bestaat dat het tijdelijk verblijf niet verder verlengd wordt."

Als voorwaarden voor de verlenging van het tijdelijk verblijf werden opgenomen:

- Een recent en positief verslag van samenwonen met haar vader Dhr A. (...) A. (...) K. (...) T. (...) (...) 1961
- Recente bewijzen van effectieve tewerkstelling : arbeidsovereenkomst + recente loonfiches indien betrokkene niet werkt, dient zij bewijzen van sollicitaties over te maken en/of bewijzen dat zij bijdraagt aan onze maatschappij door bijvoorbeeld het doen van vrijwilligerswerk
- RECENTE bewijzen van voldoende EIGEN bestaansmiddelen
- een recent attest waaruit blijkt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat(OCMW)
- Wanneer de betrokkene de verlenging van zijn verblijfsvergunning aanvraagt, dient hij/zij conform artikel 1/2§ 3 van de wet van 15.12.1980 te bewijzen dat hij/zij inspanningen heeft gedaan om zich te integreren. De Dienst Vreemdelingenzaken zal voornamelijk rekening houden met het volgen van een inburgeringscursus of een beroepsopleiding, het uitoefenen van een economische activiteit of het voorleggen van een bewijs van inschrijving van een erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling, kennis hebben van de taal van de plaats van inschrijving en een actieve deelname aan het verenigingsleven. De volledige informatie over dit onderwerp is gepubliceerd op de site van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be>snelle links>integratiebereidheid en bewijzen inspanningen tot integratie in België).
- Het gedrag van de betrokkene mag de openbare orde of nationale veiligheid niet schaden.

Uit het overgemaakte attest van het OCMW dd. 19.09.2022 blijkt dat betrokkene op heden nog steeds een leefloon geniet van het OCMW.

Betrokkene heeft heden de leeftijd van 26 jaar, verblijft reeds geruime tijd in België en nergens uit het administratief dossier blijkt dat zij medisch niet in staat zou zijn om zich actief op de arbeidsmarkt te engageren.

Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.

Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992.

Gelieve deze beslissing aan betrokkene te betekenen en aan ons terug te sturen, en hem in het bezit te stellen van een kopie van deze beslissing. Het derde exemplaar is voor uw dossier."

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar eerste middel, zet verzoekster het volgende uiteen:

“Verzoekster kreeg een beslissing tot weigering verlenging van het tijdelijk verblijf aan haar ter kennis gegeven op 30.11.2023.

Reden:

Uit het overgemaakte attest van het OCMW dd. 19.11.2022 blijkt dat betrokkene op heden nog steeds een leefloon geniet van het OCMW.

Betrokkene heeft heden de leeftijd van 26 jaar, verblijft reeds geruime tijd in België en nergens uit het administratief dossier blijkt dat zij medisch niet in staat zou zijn om zich actief op de arbeidsmarkt te engageren.

Betrokkene voldoet om deze reden niet aan de zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.

Dat de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie onterecht genomen werd.

De bestreden beslissing schendt immers de beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 62 van de wet van 15.12.1980. Bovendien wordt art. 8 van het EVRM geschonden indien verzoekster haar verblijfsrecht wordt ontzegd.

• 1.1 Schending van het beginsel van openbaarheid van bestuur: schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel

Professor Suetens heeft de volgende omschrijving mbt het redelijkheidsbeginsel: “wanneer het bestuursorgaan op évidente wijze een onjuist gebruik heeft gemaakt van zijn beleidsvrijheid, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld.”

Verwerende partij hield ten onrechte geen rekening met het feit dat verzoekster wel degelijk bijdraagt aan de maatschappij.

Verzoekster volgde een opleiding Medisch Administratief Assistent aan CVO Turnhout tijdens het academiejaar 2022-2023.

Dit traject werd wel degelijk uitdrukkelijk goedgekeurd door het OCMW Turnhout (stuk 3).

De goedkeuring volgt vanuit het oogpunt dat zij na het slagen in de opleiding betere kansen zal hebben om zich te engageren op de arbeidsmarkt.

Verzoekster kan niet vaststellen of er wel degelijk een onderzoek werd gedaan door verwerende partij naar deze feitelijke gegevens laat staan dat verzoekster kennis mocht nemen van de inhoud van voornoemd onderzoek.

Verzoekster heeft wel degelijk al het nodige gedaan om zich te integreren in de Belgische maatschappij. Zij volgde diverse opleidingen Nederlands. Zij behaalde getuigschriften voor module 1,2 en 3.

Dat een duidelijk gebrek aan redelijkheid/welwillendheid kan verweten worden ten opzichte van verwerende partij !

Verwerende partij blijft ten onrechte vasthouden aan het feit dat verzoekster zich prompt op de arbeidsmarkt dient te begeven.

De beslissing vermeldt nergens of rekening werd gehouden met de genoten opleiding van verzoekster teneinde betere slaagkansen te bekomen op de arbeidsmarkt.

De beslissing werd dan ook door verwerende partij kennelijk onredelijk genomen.

Verzoekster kan immers niet uit de beslissing afleiden of de Dienst Vreemdelingenzaken voornoemde feitelijke elementen heeft overwogen tijdens de beslissingneming.

Bovendien bevestigde Uw Raad reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.3.2014 dat verwerende partij rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende: "De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verwerende partij dient het dossier van verzoeker in zijn geheel te onderzoeken!

Er diende aldus tevens rekening te worden gehouden met de bereidheid van verzoekster om zich te begeven op de arbeidsmarkt doch na het behalen van het diploma Medisch Administratief Assistent.

Verwerende partij schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen in het dossier.

• 1.2 Schending motiveringsbeginsel en schending art 62 Vreemdelingenwet

Dat aldus de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen.

De bestreden beslissing wordt niet afdoende gemotiveerd.

Verzoekster kan nergens uit de tekst van de beslissing afleiden of rekening werd gehouden met het door verzoekster gevolgde traject. Verzoekster is wel degelijk bezig met haar kansen te optimaliseren op de arbeidsmarkt. Zij heeft hiertoe een opleiding tot Medisch Administratief Assistent beëindigd tijdens het academiejaar 2022-2023.

Zij heeft hiertoe uitdrukkelijk toestemming bekomen vanwege het OCMW te Turnhout. Verzoekster zal weldra zich engageren op de arbeidsmarkt. Met dit gegeven werd nergens in de beslissing rekening gehouden.

Hieruit volgt dus dat deze niet op een degelijke wijze is gemotiveerd is en daarbij de motiveringsplicht schendt.

De motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de motivering van de beslissing ontoereikend en onaanvaardbaar is. Zij is niet afdoende gemotiveerd, gelet op het feit dat verwerende partij zich niet uitspreekt over het aangevatte traject van verzoekster om zich op korte termijn te begeven op de arbeidsmarkt.

Verzoekster dient in het duister te tasten omtrent de achterliggende motieven van de weigeringsbeslissing.

Dat het niet redelijk te verantwoorden is dat elke elke vorm van motivering wordt weerhouden van verzoekster.

Voor verzoekster is het onbegrijpelijk waarom de verlenging werd geweigerd daar zij weldra actief zal deelnemen op de arbeidsmarkt.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoekster, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoekster niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot haar besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.7.1991 en in artikel 62 wet 15.12.1980."

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er

aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing zowel in feite als in rechte is gemotiveerd. Verweerder motiveert, met verwijzing naar artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, dat de tijdelijke verblijfsmachtiging van verzoekster niet verder kan worden verlengd omdat ze sinds 1 februari 2018 OCMW-steun ontvangt in de vorm van een leefloon. Nochtans werd verzoekster er bij de vorige verlenging van haar tijdelijke verblijfsmachtiging op 13 juli 2022 op gewezen dat zij, opdat haar verblijfsmachtiging verder kan worden verlengd, een bewijs dient te leveren dat ze niet ten laste valt van het OCMW. Verweerder motiveert dat uit niets blijkt dat verzoekster medisch gezien niet in staat zou zijn om zich actief op de arbeidsmarkt te begeven. Verzoekster betwist niet dat ze op het moment van het nemen van de bestreden beslissing een leefloon ontvangt en niet actief is op de arbeidsmarkt.

Deze uiteenzetting verschaft verzoekster het genoemde inzicht en laat haar aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

Waar verzoekster een inhoudelijke kritiek uiteenzet ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing, voert ze in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

In casu wordt de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet geweigerd omdat verzoekster geen recent attest heeft voorgelegd waaruit blijkt dat ze op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische staat (het OCMW), noch heeft ze recente bewijzen van een effectieve tewerkstelling, bewijzen van sollicitaties of bewijzen dat zij bijdraagt aan de Belgische maatschappij door bijvoorbeeld vrijwilligerswerk voorgelegd. Verweerder stelt vast dat verzoekster reeds sinds 1 februari 2018 een leefloon ontvangt.

Verzoekster betoogt daarentegen dat zij weldegelijk bijdraagt aan de maatschappij. Ze volgde immers een opleiding tot Medisch Administratief Assistent tijdens het schooljaar 2022-2023. Blijkens de stukken die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt, ging het Bijzonder Comité Sociale Dienst van het OCMW te Turnhout op 25 augustus 2022 akkoord met het studietraject van verzoekster en werd het haar toegestaan niet beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt, de werkbereidheidsvoorwaarde voor het ontvangen van een leefloon. Volgens verzoekster had verweerder hiermee rekening moeten houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Deze stukken worden echter slechts voor het eerst aan verweerder ter kennis gebracht in het kader van de huidige procedure, waardoor van hem niet kan worden verwacht hiermee rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. De wettigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur kon beschikken op het ogenblik van het nemen van deze beslissing (cf. RvS 23 september 2002, nr. 110.548).

Uit het administratief dossier blijkt dat de tijdelijke verblijfsmachtiging van verzoekster op 13 juli 2022 door de gemachtigde werd verlengd tot 16 november 2022. In deze verlengingsbeslissing stelt de gemachtigde het volgende:

“De aanvraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf van betrokkene kan geweigerd worden indien zij niet voldoet aan alle voorwaarden hieronder bepaald. D.w.z. indien zij nog steeds steun geniet van het OCMW, de kans bestaat dat het tijdelijk verblijf niet verder verlengd wordt.

Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging:

[...]

- *Recente bewijzen van effectieve tewerkstelling : arbeidsovereenkomst + recente loonfiches indien betrokkene niet werkt, dient zij bewijzen van sollicitaties over te maken en/of bewijzen dat zij bijdraagt aan onze maatschappij voor bijvoorbeeld het doen van vrijwilligerswerk*

[...]

- *Een recent attest waaruit blijkt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (OCMW)”*

Aldus werd verzoekster door verweerder uitdrukkelijk op de hoogte gesteld van de te vervullen voorwaarden opdat haar tijdelijke verblijfsmachtiging na 16 november 2022 nog zou kunnen worden verlengd. Verzoekster wist dat zij niet meer ten laste mocht vallen van het OCMW en dat ze dient te solliciteren voor of te beschikken over een eigen tewerkstelling, dan wel op een andere wijze bijdragen aan de Belgische maatschappij.

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar ze voorhoudt dat het volgen van een opleiding ‘Medisch Administratief Assistent’ kan worden gezien als bijdragen aan de Belgische maatschappij. In ieder geval zet verzoekster niet uiteen waarom dit daadwerkelijk het geval zou zijn of welke concrete bijdrage zij hiermee levert aan de Belgische maatschappij.

Verder stelt verzoekster dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met – althans dit blijkt niet uit de bestreden beslissing – het gegeven dat ze een opleiding ‘Medisch Administratief Assistent’ heeft gevolgd om haar slaagkansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Volgens verzoekster diende verweerder rekening te houden met haar bereidheid om zich te begeven op de arbeidsmarkt na het behalen van het diploma ‘Medisch Administratief Assistent’.

Er kan echter niet worden ingezien op welke wijze het volgen van de opleiding ‘Medisch Administratief Assistent’ afbreuk zou doen aan het motief van de bestreden beslissing dat verzoekster sinds 1 februari 2018 OCMW steun geniet en zij op 13 juli 2022 erop werd gewezen dat zij, opdat haar verblijfsmachtiging verder kan worden verlengd, een bewijs dient te leveren dat ze niet ten laste valt van het OCMW. Het volgen van de desbetreffende opleiding neemt niet weg dat verzoekster nog steeds een leefloon geniet en aldus ten laste valt van het OCMW, hetgeen uitdrukkelijk als voorwaarde werd opgenomen voor de verdere verlenging van haar tijdelijke verblijfsmachtiging. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekster geen enkel bewijs bijbrengt waaruit blijkt dat zij intussen de opleiding ‘Medisch Administratief Assistent’ met succes heeft afgerond en een tewerkstelling in dit veld heeft bekomen waardoor zij niet langer ten laste valt van het OCMW. Er ligt op heden enkel een inschrijvingsbewijs voor. Verzoekster toont niet aan dat het volgen van de desbetreffende opleiding verweerder ervan had moeten verhinderen de bestreden beslissing te nemen. Bijgevolg toont verzoekster niet aan welk belang zij erbij zou hebben dat omtrent deze opleiding in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd. Verweerder kan geen onredelijkheid noch onzorgvuldigheid worden verweten bij het nemen van de bestreden beslissing.

Waar verzoekster aanvoert dat zij al het nodige heeft gedaan om zich te integreren in de Belgische maatschappij en diverse opleidingen Nederlands heeft gevolgd, merkt de Raad op dat dit niet wordt betwist in de bestreden beslissing. Het determinerend motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoekster nog steeds OCMW steun geniet, ondanks het feit dat ze erop werd gewezen dat zij, opdat haar verblijfsmachtiging verder kan worden verlengd, een bewijs dient te leveren dat ze niet langer ten laste valt van het OCMW. De repliek van verzoekster dat ze zich heeft geïntegreerd in de Belgische maatschappij en Nederlandse lessen heeft gevolgd, laat het determinerend motief van de bestreden beslissing ongemoeid.

Verzoekster bracht bij haar aanvraag tot verlenging van haar tijdelijke verblijfsmachtiging, noch in het kader van de huidige procedure enig begin van bewijs bij waaruit blijkt dat ze actief is op de arbeidsmarkt, actief deelneemt aan sollicitaties of op enige andere wijze bijdraagt aan de Belgische samenleving. Evenmin toont

verzoekster aan dat zij niet langer OCMW steun geniet. Aldus blijft het determinerend motief van de bestreden beslissing overeind. Een schending van het zorgvuldigheids- of het redelijkheidsbeginsel blijkt niet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM). Ter adstruering van haar tweede middel, zet verzoekster het volgende uiteen:

“Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze dat de verwerende partij voldoende rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekster een gezin met haar vader, moeder en meerderjarige broer vormt.

De broer van verzoekster is België binnengekomen als minderjarige. Hij bekwam in België een verblijfsrecht. Ondertussen is hij meerderjarig geworden.

De ouders van verzoekster hebben hun verblijfsrecht bekomen middels een procedure gezinshereniging met de toenmalige minderjarige broer.

Verzoekster reisde naar België door middel van een humanitair visum.

Men kan niet verwachten dat verzoekster als enige lid van haar gezin het verblijfsrecht wordt geweigerd.

Dat dit dan ook flagrant onzorgvuldig is van verwerende partij !

Op geen enkele manier blijkt dat het dossier van verzoekster grondig onderzocht is, alvorens een beslissing is genomen.

Dat weigering van de verlenging wel degelijk een schending zou uitmaken van art. 8 EVRM.

Artikel 8 EVRM luidt:

Lid 1:

Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM kan ‘ipso jure’ ontstaan. Dit houdt in dat het gezinsleven van rechtswege ontstaat. Het hof heeft verschillende uitspraken gedaan over het van rechtswege ontstaan van het gezinsleven.

Voorts vereist artikel 8 lid 2 EVRM dat de inmenging noodzakelijk moet zijn in het belang van de democratische samenleving. Er moet dus sprake zijn van een ‘pressing social need’. Dat er in casu geen sprake is van een pressing social need.

Om te bepalen of aan de voorwaarden van noodzakelijkheid wordt voldaan moet er een belangenafweging en proportionaliteitstoets plaatsvinden.

Verder moet er, om te bepalen of de inmenging gerechtvaardigd is, een belangenafweging plaatsvinden tussen het algemene belang en het individuele belang van de vreemdeling.

Indien men hier een belangenafweging maakt kan men tot de vaststelling komen dat de individuele belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen.

Teneinde de omvang van de verplichtingen die voor een staat uit artikel 8, eerste lid van het EVRM voortvloeien te bepalen, dient te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen dergelijke hinderpalen kunnen worden vastgesteld, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Dat er wel degelijk hinderpalen worden aangevoerd en dat er een afweging gemaakt moet worden tussen de verschillende belangen.

Er is immers geenszins sprake van een eventueel gevaar voor de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn. Noch is er sprake van wanordelijkheden en strafbare feiten of vormt zij een gevaar

door de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Bijgevolg dient het recht op een gezinsleven van verzoekster gerespecteerd te worden.

Dat uit (het gebrek aan) motivering zeer duidelijk blijkt dat verwerende partij het motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel schendt door geen rekening te houden met de specifieke situatie.

Verwerende partij laat bij de afweging de algemene belangen ten onrechte zwaarder doorwegen dan het individueel belang van verzoekster.

Dit waar verzoekster reeds jarenlang samenwoont met haar gezin en deze alien een verblijfsrecht hebben bekomen.

De individuele rechten van verzoekster worden door de weigeringsbeslissing wel degelijk beknot.

Er wordt geen afweging gemaakt van de gevolgen van deze weigering voor verzoekster.

Dat dit dan ook een flagrante schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel!

Deze weigering tot verlenging maakt dan ook een flagrante schending uit van art. 8 van het EVRM.

Verwerende partij kan onmogelijk verlangen dat verzoekster gescheiden dient te leven van de andere gezinsleden.

Verwerende partij faalt er in, hier rekening mee te houden in het nemen van zijn beslissing. Dat aldus de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen.

Dat, gelet op het voorgaande, verzoekster dan ook de vernietiging vraagt van de bestreden beslissing omwille van het feit dat deze een schending uitmaakt van, het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 62 Vreemdelingenwet en het motiveringsbeginsel en art. 8 EVRM."

3.4 Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing. De Raad kijkt in eerste instantie na of verzoeker een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoekster beroept zich op een gezinsleven met haar vader, moeder en broer. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (cf. EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Hetzelfde geldt voor de relatie tussen meerderjarige broers en zussen.

Verzoekster voert aan dat zij al 'jarenlang' samenwoont met haar gezin, doch dit enkele feit op zich toont niet aan dat er bijzondere elementen van afhankelijkheid, anders dan de gewoonlijke affectieve banden, aanwezig zijn. Er dient te worden geconcludeerd dat verzoekster met geen enkel begin van bewijs concreet aannemelijk maakt dat er een beschermenswaardig gezinsleven met haar vader, moeder en broer bestaat.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend vijftientig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN